

ΠΡΟΟΛΥΜΠΙΑΚΑ (2) (Απόστολος Παπαδημητρίου, Κοζάνη)

Date : Μαΐου 11, 2006

"...Οι Ολυμπιακοί αγώνες θα αρχίσουν στις 13 Αυγούστου, δύο ημέρες πριν από τη μεγάλη γιορτή της Παναγίας. Και φυσικά θα την επισκιάσουν, αφού όλα τα φώτα της ελεγχόμενης δημοσιότητας θα είναι στραμμένα προς την παγκόσμιας εμβέλειας διοργάνωση. Βέβαια δεν θα αλλάξουν οι αγώνες σημαντικά τον τρόπο της γιορτής. Δεκαετίες τώρα έχουμε χάσει το νόημά της με τα πανηγύρια της παραμονής εν πλήρει ευωχία και άκρατη κατανάλωση κρέατος, σαν να μας είχε λείψει από καιρό!"

Οι πρόγονοί μας της κλασικής αρχαιότητας διακρίνονταν ιδιαίτερα για το μέτρο στις ενέργειές τους και την αγάπη προς την αρμονία. Εμείς επιλέξαμε ως «μασκότ» των ολυμπιακών αγώνων δύο κακόγουστες κούκλες, κατ' απομίμηση δήθεν ειδωλίων, και δώσαμε σ' αυτές τα ονόματα της Αθηνάς και του Φοίβου, της νικήτριας και του ηττημένου στον διαγωνισμό για την ονομασία της Αθήνας. Πού η χάρη, το παράστημα και η αρμονία στις αρχαίες παραστάσεις τους σε γλυπτά! Υποκύψαμε για μία ακόμη φορά στον δυτικό εκφυλισμό της υποκατάστασης του ανθρωπίνου προσώπου από καρτούν και κόμιξ! Ευτυχώς που δεν καταπέσαμε στις τερατώδεις ή δαιμονικές απεικονίσεις που έχουν κατακλύσει τις λεγόμενες παιδικές εκπομπές και τα λεγόμενα παιδικά παιχνίδια!

Η Αθηνά υπήρξε, κατά την πίστη των προγόνων μας, η προστάτιδα της πόλης της, της Αθήνας. Και η πόλη τιμούσε την προστάτιδά της με λαμπρές - πανηγυρικές εκδηλώσεις, τα Παναθήναια, και πρόσφερε θυσίες στο ναό της, τον Παρθενώνα, όπου το μεγαλόπρεπο άγαλμά της!

Κύλησαν οι αιώνες και ήρθε κάποτε το τέλος του ειδωλολατρικού κόσμου. Ο Θεός αποκαλύφθηκε στους ταλαιπωρημένους από την αμαρτία ανθρώπους, αποστέλλοντας στη γη τον μοναχογιό Του, που γεννήθηκε από την ταπεινή κόρη της Ναζαρέτ. Το πάνθεο των ειδωλικών θεοτήτων, το οποίο από καιρού βρισκόταν υπό αμφισβήτηση, αποσύρθηκε από το ιστορικό στερέωμα. Αναγνώρισε η Πυθία το τέλος του παλιού κόσμου στο χρησμό της, ότι ο Φοίβος δεν διέθετε πλέον μαντική δάφνη ούτε πηγή που να λαλεί. Και ο λαμπρός Παρθενών, ναός της Αθηνάς, μετατράπηκε σε ναό της Παναγίας; της Αθηνιώτισας.

Από τότε ο λαός μας την Παναγία αναγνώριζε ως προστάτρια. Κατά τη χιλιετή αυτοκρατορία της Ρωμανίας και κατά την πεντακοσιετή υπό τους Τούρκους σκλαβιά σ' εκείνην προσέτρεχε να καταθέσει τον καημό του και να ζητήσει τη συνδρομή της στην ανάγκη του. Εκείνη έσκεπε τη βασιλεύουσα των πόλεων, ο λαός της οποίας

τιμούσε την αγία της Σκέπη. Και σύμφωνα με την παράδοση η Σκέπη απομακρύνθηκε από τον ουρανό της Πόλης λίγο πριν από την άλωση. Δεν έπαψε όμως ποτέ η Θεομήτωρ να σπεύδει προς βοήθεια του πονεμένου λαού. Χαρακτηριστικό είναι το απόσπασμα από το έργο του πολεμιστού και μετέπειτα ακαδημαϊκού Αγγέλου Τερζάκη «Ελληνική εποποιία»: «Στο μέτωπο, σ' όλη τη γραμμή από τη γαλανή θάλασσα του Ιονίου ίσαμε στις παγωμένες Πρέσπες, ο ελληνικός στρατός άρχιζε να έχει παντού το ίδιο όραμα. Έβλεπε τις νύχτες μια γυναικεία μορφή να προβαδίζει, ψηλόλιγνη, αλαφροπερπάτητη, με την καλύπτρα της αναριγμένη στους ώμους της. Την αναγνώριζε, την ήξερε από πάντα, του την είχανε τραγουδήσει σαν ήτανε μωρό κι ονειρευότανε στην κούνια. Ήταν η μάνα η Μεγαλόχαρη στον πόνο και στη δόξα, η λαβωμένη της Τήνου, η υπέρμαχος στρατηγός».

Ο λαός μας δεν έπαψε να τιμά με λαμπρότητα και ευλάβεια τις θεομητορικές γιορτές με πρώτη αυτή της Κοίμησής της, που την αποκάλεσε και μικρό Πάσχα. Το δεκαπενταύγουστο στήνονταν πλήθος από πανηγύρια απ' άκρου σ' άκρο της ελληνικής γης, ηπειρωτικής και νησιωτικής. Οι αιώνες όμως κύλησαν και κάποιои πίστεψαν πως ίσως ήρθε ο καιρός να αποχωρήσει από το προσκήνιο της ιστορίας και η ταπεινή κόρη της Ναζαρέτ. Τη Σκέπη της δεν την χρειαζόμαστε άλλο. Έχουμε πλέον τη βεβαιότητα που μας παρέχει η πρόοδος της τεχνολογίας! Διαθέτουμε την ομπρέλα πανίσχυρου οπλικού συμφώνου, του ΝΑΤΟ! Σ' αυτήν προσθέσαμε και το αερόπλοιο Ζέπελιν, για το οποίο τόσα ειπώθηκαν και γράφηκαν! Βέβαια είναι λίγο ακριβό (1.700.000 € για ένα περίπου μήνα), όμως εποπτεύει ικανοποιητικότερα τον αχανή χώρο, στον οποίο εκτείνεται η σύγχρονη τερατούπολη που εξακολουθεί να φέρει το όνομα της Αθηνάς!

Οι Ολυμπιακοί αγώνες θα αρχίσουν στις 13 Αυγούστου, δύο ημέρες πριν από τη μεγάλη γιορτή της Παναγίας. Και φυσικά θα την επισκιάσουν, αφού όλα τα φώτα της ελεγχόμενης δημοσιότητας θα είναι στραμμένα προς την παγκόσμιας εμβέλειας διοργάνωση. Βέβαια δεν θα αλλάξουν οι αγώνες σημαντικά τον τρόπο της γιορτής. Δεκαετίες τώρα έχουμε χάσει το νόημά της με τα πανηγύρια της παραμονής εν πλήρει ευωχία και άκρατη κατανάλωση κρέατος, σαν να μας είχε λείψει από καιρό!

Με την τελετή έναρξης των αγώνων θα κλείσει ο κύκλος των ψευδών λατρευτικών εκδηλώσεων, στις οποίες έλαβαν μέρος «ιέρειες» που άναψαν τον «βωμό» στην αρχαία Ολυμπία, επικαλούμενες τον «θεό» Απόλλωνα-Φοίβο και λαμπαδηδρόμοι που άναψαν «βωμούς» σε όλες τις ελληνικές πόλεις. Και γράφουμε για ψευδείς λατρευτικές εκδηλώσεις διότι, σε αντίθεση με τους αρχαίους προγόνους μας που τους αγώνες αφιέρωναν στους θεούς τους, οι σύγχρονοι οργανωτές του αρχαίου λατρευτικού τελετουργικού επιτελούν μία αναπαράσταση με ελάχιστο νόημα, αν δεν στερείται αυτή παντελώς νοήματος. Στο ολυμπιακό στάδιο θα παρουσιαστεί ασφαλώς φαντασμαγορικό θέαμα. Με την κατάλληλη διαφήμιση της εθνικής υπερηφάνειας θα αδιαφορήσουμε για το κόστος της τελετής και δεν θα αναλογιστούμε και την πρόκληση εκείνων των «ευτυχισμένων θνητών» που έχουν διαθέσει περί τα 1000 € για να παρακολουθήσουν ζωντανά το θέαμα!

Στους ναούς μας, με πολύ μικρό εκκλησίασμα, θα έχει ήδη ψαλλεί η τελευταία

παράκληση, και κάποιες ταπεινές ψυχές θα ετοιμαστούν καθώς πρέπει να γιορτάσουν αυτήν που και μετά την κοίμησή της δεν εγκατέλειψε τον κόσμο. Και φυσικά δεν θα τον εγκαταλείψει ποτέ. Αλλά ούτε και ο λαός της θα την εγκαταλείψει παρά την θύελλα της αμφισβήτησης και άρνησης που πνέει. Το βεβαίωσε η ίδια, όταν είπε: «Ίδού γαρ από του νυν μακαριούσι με πάσαι αι γεννεαί». Η ψευδαίσθηση της ευωχίας από το φαντασμαγορικό θέαμα δεν διαρκούν πολύ. Ο άνθρωπος επιστρέφει σύντομα στην καθημερινότητα της προσωπικής ανασφάλειας, του άγχους και του υπαρξιακού κενού. Για την αντιμετώπιση αυτών η σύγχρονη επιστήμη και τεχνολογία είναι παντελώς ανίσχυρες. Γι' αυτό ο λαός θα καταφεύγει στη μεσίτρια Θεοτόκο διότι αυτή έχει μεγάλη παρρησία προς τον Υιό της. (Πηγή: 'Χριστιανική')